

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIA A TREIA

CAUZA GASANOV c. REPUBLICII MOLDOVA

(Cererea nr. 39441/09)

HOTĂRÎRE

STRASBOURG

18 decembrie 2012

Rectificată la 18 martie 2013 potrivit regulii 81 din Regulamentul Curții.

DEFINITIVĂ
18/03/2013

Hotărîrea poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Gasanov c. Republicii Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Treia), întrunită într-o Cameră compusă din:

Josep Casadevall, *președinte*,

Alvina Gyulumyan,

Corneliu Bîrsan,

Ján Šikuta,

Luis López Guerra,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos, *judcători*,

și Santiago Quesada, *Grefier al Secțiunii*,

Deliberînd la 27 noiembrie 2012 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr. nr. 39441/09) depusă la Curte împotriva Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”), de către un cetățean al Georgiei, dl Zeinal Gasanov („reclamantul”), la 15 iulie 2009.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl. A. Beruceasvili, avocat care își desfășoară activitatea în Chișinău¹. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său delegat, dl L. Apostol.

3. Reclamantul s-a plîns, în particular, că el a fost maltratată în perioada detenției sale și că autoritățile au efectuat o investigare ineficientă în legătură cu plîngerea sa.

4. La 25 ianuarie 2011 cererea a fost comunicată Guvernului. De asemenea, Curtea a decis ca fondul cererii să fie examinat concomitent cu admisibilitatea acesteia (Articolul 29 § 1).

5. Guvernul Georgiei, deși a avut dreptul de a interveni în cadrul procedurilor în conformitate cu prevederile articolului 36 § 1 din Convenție și articolului 44 § 1 din Regulamentul Curții, nu a prezentat careva observații referitoare la prezenta cauză.

6. Ca urmare a demisiei dlui Mihai Poalelungi, judecător ales din partea Republicii Moldova (articolul 6 al Regulamentului Curții), președintele Camerei l-a desemnat pe dl Ján Šikuta să participe în calitate de judecător *ad hoc* (articolul 26 § 4 din Convenție și articolul 29 § 1 din Regulamentul Curții).

---

¹ Rectificat la 18 martie 2013. A fost introdusă următoarea propoziție : « Reclamantul a fost reprezentat de către dl.A. Beruceasvili, avocat care își desfășoară activitatea în Chișinău ».

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

7. Reclamantul s-a născut în anul 1960 și locuiește în Taraclia (Republica Moldova).

A. Arestarea reclamantului și pretinsa maltratare

8. La 6 februarie 2007, aproximativ la ora 23.00 reclamantul a fost reținut de către colaboratorii de poliție C. și G. și escortat la Comisariatul raional de poliție (CPR) Glodeni. Reclamantul a fost bănuțit de săvârșirea unei sustrageri a bunurilor din avutul proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere și violare de domiciliu.

9. Reclamantul a fost plasat în Izolatorul de detenție provizorie al CPR Glodeni.

10. La 7 februarie 2007, aproximativ la ora 15.00 reclamantul a fost examinat de felcerul de serviciu M. Potrivit fișei de examinare medicală nr. 52 din 7 februarie 2007, M. a constatat că în urma examinării pe corpul reclamantului nu s-au depistat urme vizibile de vătămare corporală. M. a apreciat starea generală a sănătății reclamantului ca fiind "satisfăcătoare" și a notat că reclamantul s-a plîns doar de dureri de inimă.

11. Potrivit reclamantului, la o dată nespecificată în timpul detenției în Izolatorul de detenție provizorie din Glodeni, el a fost adus în oficiul unui colaborator de poliție și torturat cu scopul de a-l determina să-și recunoască vinovăția. În special, el a fost lovit în cap cu un obiect negru, obtuz, după care și-a pierdut cunoștința. Apoi, reclamantul a fost forțat să recunoască faptele ce îi erau incriminate.

12. La 21 februarie 2007 reclamantul a fost examinat din nou de către expertul medico-legal, S. Potrivit raportului de examinare medico-legală întocmit de către S. la acea dată, el a constatat "o cicatrice de formă arcuată, de culoare albicioasă, 3 x 0.3 cm" în regiunea parietală pe centru a reclamantului. Expertul medico-legal a concluzionat că cicatricea depistată era ca urmare a cicatrizării unei răni. El nu a putut să determine timpul apariției acestei leziuni. El a notat faptul că reclamantul a specificat că a fost maltratată la 6 februarie 2007, la ora 22.30 de către O. În special, reclamantul a fost lovit în față cu o frînghie. De asemenea, el a notat că reclamantul nu a depus vreo plîngere.

13. În declarațiile sale ulterioare în fața instanțelor judecătorești naționale, reclamantul a menționat că a făcut declarațiile precum că ar fi fost lovit de către O., doar pentru că a fost adus la examinarea medicală de către C., unul dintre colaboratorii de poliție care l-au maltratată. C. l-ar fi amenințat că în cazul în care el se va plînge va fi bătut la întoarcerea sa în izolator.

14. Reclamantul a fost deținut în Izolatorul de detenție provizorie din Glodeni până la o dată nespecificată în aprilie 2007, ulterior fiind transferat în izolatorul de detenție preventivă din Bălți. El a depus prima sa plîngere despre maltratare după acest transfer.

15. Potrivit reclamantului, la 10 iulie 2008 i-a fost stabilit gradul 3 de invaliditate ca urmare a unei traume cranio-cerebrale.

B. Urmărirea penală în legătură cu plîngerea despre maltratare

16. La 17 aprilie 2007 reclamantul a înaintat o plîngere la Procuratura Generală, prin care a invocat că în perioada aflării sale în custodia poliției, el a fost bătut de către colaboratorii de poliție C. și G. El a depus o plîngere similară Președintelui Republicii Moldova, care a primit scrisoarea reclamantului la 20 aprilie 2007. Însă aparent reclamantul nu a primit nici un răspuns.

17. La 16 mai 2007 reclamantul a înaintat o altă plîngere la Procuratura Glodeni în legătură cu aceleași evenimente. Reclamantul a susținut că a fost amenințat că va fi maltrat din nou dacă se va plînge că a fost supus relor-tratamente. El a subliniat că familia pretinsei victime era ruda unuia dintre colaboratorii de poliție de rang înalt din Glodeni. Reclamantul a fost audiat de un procuror pentru prima dată la 20 mai 2007.

18. La 9 iulie 2007 procuratura Glodeni a dispus neînceperea urmăririi penale. La 6 septembrie 2007 procurorul ierarhic superior a informat reclamantul despre menținerea în vigoare a acestei ordonanțe.

19. La 14 aprilie 2008 un alt procuror ierarhic superior a anulat ordonanța din 9 iulie 2007 și a dispus efectuarea unui control suplimentar. În particular, el a dispus examinarea medico-legală a reclamantului în vederea investigării alegațiilor despre maltratare.

20. La 20 iunie 2008 o comisie de experți medico-legali a examinat la cererea procuraturii Glodeni rapoartele medicale ale reclamantului.

21. La 16 iulie 2008 comisia de experți medico-legali a întocmit un raport de expertiză. Reclamantului i-a fost stabilit diagnosticul clinic "traumă cranio-cerebrală cu insuficiență piramidală pe dreapta și elemente de afazie motorice ușoară". Totuși, avînd în vedere lipsa documentelor medicale referitoare la starea sănătății reclamantului în perioada de la 6 februarie 2007 până la 16 ianuarie 2008, experții nu au putut să confirme cauzarea traumei cranio-cerebrale la 6-7 februarie 2007. Comisia de experți medico-legali a considerat că era imposibil de a stabili cu certitudine corelația de cauzalitate dintre pretinsa maltratare și trauma cranio-cerebrală.

22. La 4 septembrie 2008 procuratura Glodeni a decis din nou de a nu porni urmărirea penală.

23. La 13 noiembrie 2008 judecătorul de instrucție din Judecătoria Glodeni a examinat plîngerea reclamantului referitoare la refuzul procuraturii de a porni urmărirea penală în privința colaboratorilor de poliție. Judecătorul a constatat că investigarea pretențiilor reclamantului

despre maltratare a fost superficială, cu “omisiuni grave și inexplicabile”. Deși reprezentantul reclamantului a solicitat la 29 mai 2008 procurorului să fie audiați doi martori, I. și B., care au fost codeținuți în aceeași celulă cu reclamantul, această cerere de audiere a rămas fără examinare, lipsindu-l pe reclamant de dreptul de a prezenta probe în vederea justificării pretențiilor sale. De asemenea, judecătorul a notat că reclamantul nu a fost audiat suplimentar și că procurorul s-a limitat doar la plîngerile depuse. În continuare, judecătorul a constatat că procurorii nu au verificat nici faptul maltratării reclamantului de către O. în ziua reținerii sale, expus în raportul de expertiză medico-legală din 21 februarie 2007. Judecătorul a anulat ordonanța din 4 septembrie 2008, cu obligarea desfășurării unei cercetări suplimentare.

24. La o dată nespecificată, procurorul din procuratura Glodeni a interogat martorii I. și B. Ei au declarat că nu își amintesc cu siguranță data și luna de la începutul anului 2007 când reclamantul le-a arătat leziunile sale pe cap și alte părți ale corpului și le-a spus că el a fost maltratată de către colaboratorii de poliție. Potrivit acestor martori, în perioada de referință, ei ambii au fost deținuți în același izolator de detenție cu reclamantul. Avînd în vedere și declarațiile lui O. și ale familiei sale, procurorul a constatat că nimeni din acea familie nu l-a bătut pe reclamant înainte de reținerea acestuia.

25. La 15 noiembrie 2008 avocatul reclamantului a înaintat procuraturii Glodeni o copie legalizată a fișelor medicale ale clientului său din Penitenciarul nr. 11 din Bălți pentru perioada aprilie-august 2007. El a solicitat procurorului să ridice originalele acestor fișe medicale din penitenciar și să dispună efectuarea unei noi expertize judiciare medico-legală, avînd în vedere că în raportul precedent a fost notat lipsa informației despre starea sănătății reclamantului în perioada ulterioară pretensei maltratării.

26. La 19 noiembrie 2008 procurorul a dispus efectuarea unei noi expertize medico-legale în comisie ale documentelor medicale ale reclamantului. Potrivit raportului de expertiză medico-legală al comisiei de experți din 28 noiembrie 2008, fișele medicale ale reclamantului nu atestau careva leziuni pe corpul reclamantului. Nu a fost posibilă stabilirea perioadei când reclamantului i-a fost cauzată plaga în regiunea parietală, iar după particularitățile morfologice ale cicatricei, aceasta ar fi putut fi cauzată pînă la 6 februarie 2007. Comisia de experți medico-legali a menționat că este imposibil de a stabili corelația de cauzalitate dintre consecințele traumei cranio-cerebrale și leziunea corporală a reclamantului.

27. La 12 decembrie 2008 procuratura Glodeni a refuzat din nou pornirea urmăririi penale în privința colaboratorilor de poliție C. și G., în baza aceluiași temeiuri invocate anterior. La 15 ianuarie 2009 procurorul ierarhic superior a menținut această ordonanță. Reclamantul a contestat această ordonanță la judecătorul de instrucție.

28. La 18 februarie 2009 judecătorul de instrucție din Judecătoria Glodeni a examinat din nou legalitatea ordonanței procurorului privind refuzul de a porni urmărirea penală în privința colaboratorilor de poliție și a menținut-o, constatînd că drepturile reclamantului nu au fost încălcate și că ordonanța a fost legală și bazată pe evaluarea corectă a faptelor.

C. Procedurile penale împotriva reclamantului

29. La 17 august 2007 reclamantul a fost recunoscut vinovat de către Judecătoria Glodeni în săvîrșirea infracțiunilor de însușire a bunurilor altor persoane prin escrocherie în proporții mari și violare de domiciliu și a fost condamnat la 14 ani 6 luni închisoare. Reclamantul a depus apel împotriva acestei sentințe.

30. La 14 noiembrie 2007 Curtea de Apel Bălți a respins apelul reclamantului ca fiind nefondat.

31. La 8 aprilie 2008 Curtea Supremă de Justiție a admis recursul declarat de reclamant, a casat decizia din 14 noiembrie 2007 și a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Bălți.

32. La 17 decembrie 2008 Curtea de Apel Bălți l-a condamnat pe reclamant la 8 ani închisoare.

33. La 2 iunie 2009 Curtea Supremă de Justiție a respins recursul declarat de reclamant ca fiind nefondat, dar a redus pedeapsa acestuia la 6 ani 4 luni închisoare. Această decizie este irevocabilă.

II. MATERIALE INTERNAȚIONALE RELEVANTE

34. Părțile relevante ale raportului Comitetului European pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante (CPT) privind vizita efectuată în Republica Moldova între 1 și 10 iunie 2011, sunt următoarele (traducerea neoficială):

“24. Pe parcursul vizitei, toți interlocutorii Delegației, atât de la Ministerul Afacerilor Interne, cât și de la Secția Combaterea Torturii din cadrul Procuraturii, au recunoscut că respectarea dreptului de acces la un medic este fundamental pentru a preveni și de a combate violența din partea colaboratorilor de poliție. Autoritățile au menționat că, potrivit pct. 15, alin. 2 din art. 64 din Codul de procedură penală, bănuitul are dreptul să înainteze cereri, inclusiv privind asistența medicală independentă. În rapoartele precedente, CPT - ul a menționat că aceste dispoziții sunt nu corespund cerințelor recomandărilor anterioare ale Comitetului că dreptul de acces la un medic trebuie să fie garantat expres din momentul privării de libertate. ...

Comitetul solicită autorităților moldovenești să implementeze recomandarea sa, formulată anterior, referitoare la amendarea prevederilor legale, astfel încît să se garanteze oricărei persoane private de libertate să fie examinat de către un medic din momentul privării de libertate *de facto*. Aceasta presupune că, pe durata privațiunii de libertate și pînă la plasarea în Izolatorul de detenție provizorie, orice solicitare a persoanei reținute referitoare la consultarea unui medic trebuie să fie satisfăcută imediat. Mai mult, dreptul la asistență medicală trebuie să includă dreptul de a fi examinat, dacă deținutul solicită, de un medic independent, suplimentar la orice

examinare medicală efectuată de către personalul medical angajat de către comisariatul de poliție.”

ÎN DREPT

I. PRETINSA VIOLARE AL ARTICOLULUI 3 DIN CONVENȚIE

35. Reclamantul s-a plîns, în temeiul articolului 3 din Convenție, că a fost maltratată de către colaboratorii de poliție. De asemenea, el a pretins că autoritățile statului au efectuat o investigație ineficientă în legătură cu alegațiile sale privind relele tratamente la care a fost supus. Articolul 3 prevede următoarele:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Admisibilitatea

36. Curtea menționează că această plîngere nu este vădit nefondată în sensul articolului 35 § 3 (a) din Convenție. În plus, Curtea notează că aceasta nu este inadmisibilă din orice alte motive. Prin urmare, aceasta urmează să fie declarată admisibilă.

B. Fondul

1. *Sușinerile părților*

(a) Referitor la pretinsa maltratare

37. Reclamantul a declarat că colaboratorii de poliție C. și G. l-au torturat pentru a-și recunoaște vinovăția sa. Probele medicale au demonstrat că el a suferit o leziune la cap în timpul detenției sale.

38. Guvernul s-a bazat pe constatările autorităților naționale, inclusiv pe concluzia Comisiei de experți medico-legali din 28 noiembrie 2008 (a se vedea paragraful 26 supra). Prin urmare, este evident că reclamantul nu a fost maltratată în timpul detenției sale, din moment ce Comisia de experți medico-legali a constatat că leziunea reclamantului a fost cauzată pînă la reținerea acestuia din 6 februarie 2007. De asemenea, martorii au negat versiunea reclamantului.

(b) Referitor la pretinsa investigație ineficientă

39. Reclamantul a considerat că autoritățile au efectuat o investigație ineficientă în legătură cu pretențiile sale despre maltratare. Procurorul a omis să asigure imediat probele necesare și investigația a durat doi ani.

40. Guvernul a susținut că investigarea efectuată în legătură cu pretențiile reclamantului a fost completă și rapidă, au fost efectuate toate măsurile rezonabile de investigație, au fost audiate toate victimele potențiale și au fost colectate toate probele medicale. Deși la etapa inițială judecătorul de instrucție a constatat unele nereguli de investigare, totuși ulterior judecătorul de instrucție a constatat că toate aceste deficiențe au fost înlăturate (a se vedea paragraful 28 supra).

2. *Aprecierea Curții*

(a) Referitor la pretinsa maltratare

41. Principiile generale cu privire la responsabilitatea statului pentru leziunile corporale cauzate persoanelor în timp ce se află în detenție au fost rezumate în jurisprudența anterioară a Curții (a se vedea, printre multe altele, *Selmouni v. Franța* [MC], nr. 25803/94, § 95, CEDO 1999-V; *Assenov și alții v. Bulgaria*, hotărîrea din 28 octombrie 1998, Rapoarte ale hotărîrilor și deciziilor 1998-VIII, p. 3288, § 93; *Irlanda v. Regatul Unit*, hotărîrea din 18 ianuarie 1978, Seriile A nr. 25, pp. 64-65, § 161; și *Salman v. Turcia* [MC], nr. 21986/93, § 100, CEDO 2000-VII). În particular, cînd unei persoane îi sunt cauzate leziuni corporale în timpul detenției sau în timp ce se află în custodia poliției, orice leziune va da naștere la o puternică prezumție că persoana a fost supusă maltratării (a se vedea, *Bursuc v. Romania*, nr. 42066/98, § 80, 12 octombrie 2004). Prin urmare, statului îi revine sarcina să dea o explicație plauzibilă despre circumstanțele în care au fost cauzate leziunile corporale, neîndeplinirea căreia ridică o problemă clară în temeiul articolului 3 din Convenție (a se vedea *Selmouni*, citată supra, § 87, și *Pruneanu v. Moldova*, nr. 6888/03, § 43, 16 ianuarie 2007).

42. Curtea notează că Comitetul european pentru prevenirea torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante ("CPT") a recomandat anterior ca examinarea medicală să fie efectuată la începutul detenției, cu scopul prevenirii maltratării (a se vedea, de exemplu, paragraful 34 supra). De asemenea, în jurisprudența sa Curtea a accentuat importanța unei asemenea examinări medicale inițiale. Atunci cînd o asemenea examinare nu a fost efectuată sau în cazul în care în cadrul examinării nu au fost constatate careva leziuni corporale, Curtea concluzionează că persoana a fost încarcerată în starea bună de sănătate (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levința v. Moldova*, nr. 17332/03, §§ 69 și 70, 16 decembrie 2008).

43. În prezenta cauză, Curtea notează că a doua zi de la încarcerarea reclamantului în Izolatorul de detenție provizorie a CPR Glodeni, el a fost supus unei examinări medicale și nu au fost stabilite careva leziuni pe corpul acestuia (a se vedea paragraful 10 supra). Prin urmare, Curtea a concluzionat că la 7 februarie 2007, atunci cînd reclamantul a fost examinat de către medicul izolatorului, el era sănătos.

44. După două săptămîni de detenție, o altă examinare medicală a atestat prezența unei leziuni în regiunea parietală a reclamantului, care era în proces de vindecare (a se vedea paragraful 12 supra). Medicul care l-a examinat pe reclamant la 21 februarie 2007 nu a putut să determine dacă leziunea a fost cauzată pînă la arestarea reclamantului. Totuși, nici o probă din dosar nu contrazice declarațiilor reclamantului precum că leziunea nu putea fi cauzată pînă la 7 februarie 2007, data la care el se afla în detenție și medicul nu a făcut careva mențiuni în privința acestei leziuni. Curtea consideră că acest fapt a dat naștere unei prezumții puternice că această leziune i-a fost cauzată reclamantului în timpul detenției sale. În aceste circumstanțe este obligația Guvernului să ofere o explicație plauzibilă a originii leziunii, în caz contrar se adeverește concluzia că reclamantul a fost maltratat în timp ce se afla în detenție.

45. Guvernul a invocat faptul că potrivit unei alte expertize efectuată de către o comisie de experți medico-legali, de asemenea nu a fost posibil de a determina cu certitudine momentul cînd reclamantului i-a fost cauzată leziunea, dar a fost stabilit că aceasta a fost cauzată pînă la 6 februarie 2007 (a se vedea paragraful 26 supra). În opinia Guvernului, aceasta denotă că reclamantul nu a fost maltratat în timpul detenției sale. Curtea notează că comisia de experți medico-legali a efectuat expertiza după mai mult de un an de la evenimentele respective și nu a examinat leziunea propriu zisă a reclamantului, dar s-a bazat pe documentele medicale. Mai mult, comisia de experți a concluzionat că leziunea a fost cauzată pînă la 6 februarie 2007, chiar dacă unicul medic care a văzut nemijlocit leziunea nu a ajuns la o asemenea concluzie. Curtea consideră că această opinie, formulată de către comisia de experți medico-legali după un an de zile de la evenimentele respective, nu poate schimba proba obiectivă că medicul care activează în izolatorul de detenție provizorie nu a observat la 7 februarie 2007 careva leziuni pe corpul reclamantului.

46. Este adevărat că în timpul examinării medicale din 21 februarie 2007, în cadrul căreia s-a constatat o leziune în regiunea parietală, reclamantul a spus medicului că el a fost lovit cu o frînghie de către O. (a se vedea paragraful 12 supra). Totuși, el a invocat ulterior în plîngerile și explicațiile sale către autorități, că el a fost adus la medic de către C., unul din colaboratorii de poliție care l-au maltratat, și că C. l-a amenințat cu violență în cazul în care va depune plîngeri (a se vedea paragraful 13 supra). După cum a menționat judecătorul de instrucție în încheierea sa din 13 noiembrie 2008, procuratura nici nu a încercat să stabilească inițial faptul dacă reclamantul a fost într-adevăr bătut de către O. (a se vedea paragraful 23 supra). Investigarea efectuată nu a confirmat faptul că reclamantul a fost maltratat, O. și ceilalți martori au declarat că ei nu l-au bătut pe reclamant (a se vedea paragraful 24 supra).

47. De asemenea, Curtea notează că doi martori au declarat că reclamantul le-a arătat leziunile sale și le-a spus că el a fost bătut de către

colaboratorii de poliție (a se vedea paragraful 24 supra). Acest fapt doar reiterează concluzia că reclamantul a fost maltratat în timpul detenției sale.

48. În baza tuturor materialelor de care dispune, Curtea conchide că Guvernul nu și-a îndeplinit obligația de a o convinge că leziunile reclamantului i-au fost cauzate în alte circumstanțe decât prin maltratare în timpul detenției.

49. În lumina celor de mai sus, Curtea conchide că a avut loc o violare al articolului 3 din Convenție sub aspect material.

(b) Referitor la pretinsa investigare inefficientă

50. Curtea reiterează că în conformitate cu jurisprudența sa, noțiunea de ”cale efectivă de recurs” presupune efectuarea unei investigații complete și efective, suplimentar la plata despăgubirii în cazurile necesare și fără a prejudicia alte remedii disponibile în legislația națională. Tipul de investigare care va atinge aceste scopuri ar putea varia în dependență de circumstanțe. Cu toate acestea, indiferent de metoda de investigare, autoritățile trebuie să acționeze imediat după depunerea unei plângeri oficiale. Chiar și în cazurile în care nu a fost depusă vreo plângere, o investigare din oficiu trebuie inițiată imediat în cazul în care există indici suficienți de clari că a fost aplicată tortura sau maltratarea (a se vedea, printre multe altele, *Özbey v. Turcia* (dec.), nr. 31883/96, 8 martie 2001[...]). Mai mult, cerința de promptitudine și durata rezonabilă este implicită în acest context. Un răspuns prompt din partea autorităților prin investigarea acuzațiilor de maltratare ar putea fi privite, în general, ca fiind esențial pentru menținerea încrederii publice în respectarea de către acestea a supremației legii și pentru prevenirea oricărei aparențe de implicare în / sau de tolerare a actelor ilegale (a se vedea, printre altele, *Indelicato v. Italia*, nr. 31143/96, § 37, 18 octombrie 2001, și *Özgür Kılıç v. Turcia* (dec.), nr. 42591/98, 24 septembrie 2002), și *Batu și alții v. Turcia*, nr. 33097/96 și 57834/00, CEDO 2004-IV (extrase)).

51. În prezenta cauză, Curtea notează că la 21 februarie 2007 un medic a constatat o leziune pe corpul reclamantului, care nu a fost observată în cadrul unei examinări medicale anterioare. De asemenea, este evident din materialele prezentate de către părți, că rezultatele ambelor examinări medicale se aflau în dosarul penal și astfel erau cunoscute procurorului. Prin urmare, medicul și procurorul cunoșteau, sau trebuiau să cunoască faptul că la 21 februarie 2007 reclamantul a suferit o leziune, posibil în timpul detenției sale. Acest fapt trebuia să determine autoritățile să efectueze o investigare a unei eventuale maltratări a reclamantului, chiar și în absența unei plângeri și în pofida declarației sale că el ar fi fost bătut de către O. Totuși, în perioada de referință nu a fost efectuată vreo anchetă.

52. De asemenea, din materialele dosarului se pare că investigarea a durat aproximativ doi ani (a se vedea paragraful 28 supra), iar în această perioadă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale a fost anulată de 2 ori (a se vedea paragrafele 19 și 23 supra). Prin încheierea judecătorului de

instrucție din 13 noiembrie 2008, adoptată după mai mult de un an și jumătate de la producerea evenimentelor în cauză, judecătorul a constatat faptul că investigarea a fost efectuată cu “omisiuni grave și inexplicabile”, precum omisiunea de a audia reclamantul și martorii indicați de acesta (a se vedea paragraful 23 supra). Curtea consideră că omisiunea de a efectua acțiuni elementare de constatare a faptelor într-o perioadă atât de lungă este incompatibilă cu cerințele promptitudinii, care se conțin în obligațiile procedurale potrivit articolului 3 din Convenție (a se vedea, spre exemplu, *Pădureț v. Moldova*, nr. 33134/03, § 68, 5 ianuarie 2010).

53. Mai mult, în prezenta cauză nu a fost pornită nicio urmărire penală, chiar și după anularea ordonanțelor de refuz în pornirea urmăririi penale. Curtea a constatat deja că “în conformitate cu articolele 93, 96 și 109 din Codul [Republicii Moldova] de procedură penală, nicio măsură de investigare nu putea fi luată în ceea ce privește abaterea care se pretinde că a fost comisă ... decât dacă ar fi fost pornită urmărirea penală” (a se vedea *Guțu v. Moldova*, nr. 20289/02, § 61, 7 iunie 2007, și *Mătășaru și Savițchi v. Moldova*, nr. 38281/08, § 90, 2 noiembrie 2010, inclusiv decizia instanțelor judecătorești naționale citată în acest paragraf care confirmă concluziile de mai sus). Refuzul procurorului de a porni urmărirea penală în legătură cu pretinsa maltratare a limitat posibilitatea de acumulare a probelor și a redus din efectivitatea investigării pretențiilor reclamantului.

54. Curtea conchide că investigarea pretențiilor reclamantului despre maltratare a fost inefficientă și îndelungată ca urmare al refuzurilor repetate de a porni urmărirea penală, și de asemenea, a fost afectată de omisiuni grave, fapt stabilit de instanța judecătorească națională. Aceste deficiențe sunt incompatibile cu obligațiile procedurale în temeiul articolului 3 din Convenție. Prin urmare, a avut loc o violare a acestei prevederi sub aspect procedural.

II. PRETINSA VIOLARE AL ARTICOLULUI 13 DIN CONVENȚIE

55. De asemenea, reclamantul a invocat că omisiunea organelor procuraturii de a efectua o investigare promptă a alegațiilor sale despre maltratare l-au împiedicat să obțină despăgubiri în instanțele judecătorești naționale. El a invocat articolul 6 din Convenție. Curtea a decis să examineze această plîngere în temeiul articolului 13 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

56. Curtea consideră că această plîngere nu este vădit nefondată în sensul articolului 35 § 3 (a) din Convenție. Prin urmare, aceasta trebuie declarată admisibilă. Totuși, avînd în vedere concluziile sale referitoare la plîngerea invocată în temeiul articolului 3 din Convenție, Curtea constată că

nu se ridică o problemă distinctă în temeiul articolului 13 din Convenție, coroborat cu articolul 3.

III. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

57. Articolul 41 din Convenție prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înantelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciu

58. Reclamantul a pretins cinci milioane euro (EUR) cu titlu de prejudiciu moral cauzat ca urmare al maltratării sale și pentru omisiunea de a investiga plîngerile sale în această privință.

59. Guvernul a susținut că suma pretinsă este excesivă în lumina jurisprudenței Curții în cauze similare.

60. Avînd în vedere violările constatate mai sus, Curtea consideră că în această cauză este justificată acordarea unei despăgubiri cu titlu de prejudiciu moral. Apreciind în mod echitabil, Curtea acordă reclamantului suma de 12000 EUR.

B. Costuri și cheltuieli

61. De asemenea, reclamantul a pretins suma de 6085 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în fața Curții. El a prezentat o listă detaliată a orelor de lucru asupra cauzei (cincizeci și nouă ore, cu tariful de 100 EUR pentru o oră).

62. Guvernul a susținut că reclamantul nu putea să pretindă despăgubiri cu titlu de costuri și cheltuieli.

63. Potrivit jurisprudenței Curții, un reclamant are dreptul la rambursarea costurilor și cheltuielilor numai în măsura în care a demonstrat că acestea au fost necesare, realmente suportate și rezonabile ca mărime. În prezenta cauză, avînd în vedere documentele ce le deține și criteriile de mai sus, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantului suma de 1500 EUR care va acoperi toate costurile la acest capitol

C. Penalități

64. Curtea consideră că este corespunzător ca penalitatea să fie calculată în dependență de rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* cererea admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o violare al articolului 3 din Convenție sub aspect material;
3. *Hotărăște* că a avut loc o violare al articolului 3 din Convenție sub aspect procedural;
4. *Hotărăște* că nu este necesar de a examina separat plîngerea formulată în temeiul articolului 13 coroborat cu articolul 3 din Convenție;
5. *Hotărăște*
  - (a) că Statul pîrît trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data la care această hotărîre va deveni definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care urmează să fie convertite în valuta națională a statului pîrît conform ratei de schimb aplicabile la data executării hotărîrii:
    - (i) 12000 EUR (douăsprezece mii euro) cu titlu de prejudiciu moral, plus orice taxă care poate fi percepută;
    - (ii) 1500 EUR (o mie cinci sute euro) cu titlu de costuri și cheltuieli, plus orice taxă care poate fi percepută de la reclamant;
  - (b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus pînă la executarea hotărîrii, urmează să fie plătită o penalitate la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întîrziere, plus trei procente;
6. *Respinge* restul pretențiilor reclamantului cu privire la satisfacția echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 18 decembrie 2012, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Santiago Quesada
Grefier

Josep Casadevall
Președinte